

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 940. A quibus census imponi possit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

nis, unde & is censuarius dicitur Barbos. l. c. Co-var. l. 4. variar. c. 7. n. 1. Quinto pro tributo quo exigitur à principe, eique pendendum ratione subjectionis, quo sensu accipitur, dum *Marth. 22.* à Christo interrogatur; licetne censem dare Cæsari. & ipse *Marth. 17.* interrogat: Reges terræ, à quo accipiunt tributum vel censem. Sexto pro pensione, quæ solvit ratione subjectionis etiam alicui inferiori à principe absque eo, quod nomen tributi habeat Barb. l. c. ac denique in sensu praesentis *tit.* qui de censibus jam explicatis non agit, accipitur pro pensione, quam solvit Ecclesia vel beneficiatus Episcopo, vel ejus auctoritate alii in recognitionem subjectionis, vel ex alia iusta causa. Potestque definiti aliquantulum explicatiūs, quod sit onus reale vel qualibet pensio annua, quæ ex redditibus seu preventibus Ecclesiæ monasterii aliorumque locorum ex iusta causa solvit Episcopo, vel auctoritate illius alii. Uti sumitur *exc. 2. & c. penult. b. t. & c. 6. de relig. domib.* declaratio hujus definitionis dabitur in sequentibus.

2. Resp. Ad secundum: Dividitur census in tota illa sua latitudine acceptus multisfariam; nimur in reservativum, & consignativum; in realem & personalem; in pecuniarium & fructuarium; in temporalem & perpetuum, in redimibilem & irredimibilem, ut Barb. l. c. n. 5. remittens præcipuū ad Felician, *de censib. l. 1. c. 4. n. ult.* ubi singula membra explicat, dum interim ipse illum dividat in duas tantum species, pro ut nimur authoritate publica vel privata constituitur. Priorem definit, quod sit onus secundum debitum subditorum, aut patrimonii commen-sationem à legitimo magistratu ex iusta causa inducunt. Posteriorem, quod sit certus redditus annuus in re immobili, quæ ad alterum absolutè spe-ctat, reservatus, vel alijs legitimè consignatus annuatim vel aliter solvendus ex privata partium disposi-tione secundum rectam commen-sationem, cuius utriusque descriptionis membra ab eodem explana-ta *an. 6.* Pleraque locum habent in censu ultimo lo-co seu congruent ad hunc *tit. expicato.* qui alijs dividitur in novum & antiquum, ita ut novus dicatur, qui ab initio non impositus, nec ab aliis Ecclesiæ regulariter solvi solitus, primùm post fundationem aut consecrationem imponitur Ecclesiæ *Hof. b. t. n. 4.* Antiquus, qui ab initio, tempore fundationis aut consecrationis, vel ipso jure debetur. Qui subdividi-tur in temporale & perpetuum; perpetuus quo Ecclesia in perpetuum gravata & obligata manet; temporalis, qui solum ad certum tempus singulis annis ab Ecclesia vel beneficio præstari solet. *Barb. de off. & potest. Episc. alleg. 85. an. 1.*

Quæst. 940. à quibus census imponi pos-fit?

1. R Esp. Primo indubiatum est papam posse con-stituere cuivis Ecclesiæ & beneficio censem tam perpetuum quam temporale, & semel imposi-tum augere vel minuere ex iusta causa; eo quod ex plenitudine potestatis possit de beneficio quovis liberè, pro ut ei visum fuerit, disponere juxta *c. 2. de prob. in 6.*

2. Resp. Secundo Episcopus potest ad initium fundationis & consecrationis Ecclesiæ tam pro se quam pro aliis v. g. patronis etiam laicis, dum hi in limine fundationis vel donationis eum cum consensu Episcopi sibi reservarunt, imponere illis censem tam perpetuum quam temporale, ut constat ex *can. 30. can. 18. q. 2.* ubi censem ab initio ab Episcopo impo-situs ei solvi jubetur & *c. 23. de jure pat.* ubi supponi-

R. P. Leur. Jur. Can. Lib. III.

tur Episcopum posse constituere censem moderatum pro patrono. Nequit tamen Episcopus aliusve præla-tus papâ inferior pro se aut patrono censem ab initio impositum augere, ut id ipsum expressis verbis prohibetur *c. 7. b. t.* idque etiam, si facultates & redditus Ecclesiæ augeantur, ut *Gl. incit. c. Abb. ibid. num. 3.* cum communī. Ex ea etiam ratione respectu Episco-pi, dum ei censem constituitur in signum subjectionis, utpote quæ etiam per minimum censem recon-gnoscit potest, ut *Abb. Arg. c. 2. b. t.* respectu verò al-terius v. g. patroni, quod in contractu censuali do-minium emolumentorum non comprehensorum in eo, translit in Ecclesiam, adeoque huic non alteria au-geantur facultates, ita cum *Abb. l. c. Pirh. h. t. n. 12. Reiffenst. n. 7.* his proinde non obstante, quod alijs pensio, quam quis solvit ratione fructuum perceptorum ex re seu fundo alieno ut conductor vel colo-nus, augeri potest auctis fructibus, non secus, ac ob-damnum accidens in fructibus ea minui potest. Mul-toque minus potest Episcopus aliusve prælatus im-ponere censem novum Ecclesiæ tam sacerularibus quam regularibus, juxta clarum textum *cit. c. 7. & c. 3. b. t. & Clem. I. §. eadem quoque de suppl. negl. prælat.* *Barb. incit. c. 7. n. 2.* *Pirh. b. t. n. 8.* & alii cum communī. Excipitur tamen casus; dum Episcopus, cum consensu capituli alicui Ecclesiæ concedit ex-emptionem à jurisdictione sua juribusque & oneribus Episcopaliis, cùm tunc remittendo hæc in ali-quam re compensationem dictorum jurium & recog-nitionem hujus à se concessi privilegi, censem si-bi reservare possit juxta *summarium & textum claram c. 6. de religios. domib.* uti & papa, dum Eccle-siam eximit à jurisdictione Episcoporum censem si-bi aliquem reservare solet. *c. si papa, c. recepimus de privileg.* non tamen hinc sequitur, quod etiam Episcopus, quia liberavit Ecclesiam ex manibus laico-rum, qui v. g. fructus ejus de facto percipiebant, possit eidem in compensationem hujus beneficii novum censem imponere, cùm id ipsum prohibeatur *c. 9. b. t.* eo quod ad hoc tenebatur Episcopus ex officio, secus ac tenebatur eam eximere à juribus Episcopaliis; in eo autem, quod qui necessariò fe-cit seu exercit, non censetur liberalitatem exercere, adeoque nec remuneratio ei debetur, ut *Abb. in cit. c. 9. n. 1.* cum *Gl. ibid. in pr.* ita *Pirh. b. t. n. 13.* Po-test tamen Episcopus ex causa juxta censem non per-petuum, sed temporale personalem novum ad aliquot annos v. g. ad vitam beneficiati imponere Ecclesiæ & beneficiis, quia per hoc non gravatur aucti obligatur Ecclesia, quod solum est prohibitum ut *c. 7. b. t.* sed persona rectius *Abb. in c. 9. de restitut. spol. n. 9.* *Jo. And. in c. probibemus. 7. b. t. n. 1.* *Barb. ibid. n. 3. & de off. & potest. Episc. Alleg. 85. n. 3.* *Pirh. b. t. n. 9.* *Reiffenst. n. 9.* vide dicta de pensio-nibus imponend. benef.

3. Resp. Tertiò rector vel alius beneficiatus non potest super rebus sua Ecclesiæ vel beneficio non so-lum iis, quæ sunt ad cultum & ministerium divinum dicata, sed etiam in bonis temporalibus & immobi-libus, ut sunt domus, vineæ, prædia, constituere censem perpetuum sine debitis solemnitatibus, nempe causâ legitimâ necessitatis vel utilitatis Ecclesiæ, & interveniente auctoritate Episcopi, cum consensu capituli Cathedralis, ita *Pirh. b. t. c. 9.* cum *Abb. in c. 13. b. t. n. 3.* *Arg. c. 8. & c. seq. de his qua siunt à prælat.* & quod ad hoc requiratur auctoritas Episcopi, ha-betur quoque in *c. 8. b. t.* sed neque rector Ecclesiæ aut beneficiatus potest imponere Ecclesiæ aut bene-ficio censem ad vitam, saltem jure novo, ubi recepta est *Extravag. unic. de reb. Eccl. non alien.* ubi prohi-bentur

bentur locationes & obligationes bonorum Ecclesiasticorum ultra triennium. Pirk. b. t. n. 11. cum Barbos. *in cit. c. 8. b. t. n. 5.* Potò clericis constituentes Ecclesi im quam obtinent, censualem v.g. religiosis sine autoritate Episcopi per collusionem, ut nimur post mortem illorum Clericorum Ecclesia ad presentationem eorundem religiosorum possit transire ad filios & nepotes illorum Clericorum, amoverti ab ea seu eâ privari debent pro ut sumitur *ex c. 11. b. t.* quæ collusio tam non præsumitur, si intervenerit autoritas Episcopi ex officio suo id facientis. Abb. *in cit. c. 11. n. 1. & 2.* Jo-And. *ibid. n. 2.* Pirk. *n. 14. & 15.* qui etiam addit, quod illi Clerici de Rigore juris possint deponi ab officio & beneficio ob commissam simoniam solvendo censem, ut filii & nepotes consequantur Ecclesiam, adeoque dando temporale pro obtinendo spirituali; quin &, quod religiosi illi privandi sine jure præsentandi, quo abusi sunt citatis pro hoc Abb. & Jo. And. is etiam, cui juramentum præstitum est de censu novo solvendo cogi potest ad juramentum juranti remittendum. Pirk. *n. 16.* *juxta c. 13. b. t.* quamvis tale juramentum, utpote factum in præjudicium juris Ecclesiasticæ, non valeat, & rectorem obligare nequeat, uti nec fidejussi de solvendo non tenet tanquam accessoria ei, quod non tenet. Pirk. *b. t. n. 20.* Item religiosi in hoc casu existentes in perceptione censu, quia prædecessor moderni rectoris eum solverat, lice pendent privari possunt; tum quia per solutionem censu, utpote qui sine autoritate Episcopi imponilnon potuit, transferri non potest ejus possessio in illos monachos; tum quia possessio illa clam seu ignorantie Episcopo acquisita, potest Episcopus, postquam id rescivit, rectori solutionem interdicere, ac denique quia dicta possessio erat contra jus, religiosi eâ spoliati non possunt petere restitutionem nisi probaverint se eam probabili titulo acquisivisse.

Quest. 941. An & qualiter census, de quo hic, constitui seu acquiri possit, & sic acquisitus tolli per prescriptiōnem?

1. **R**esp. Ad primum, acquiri potest per prescriptiōnem, Ecclesia vel patrono solvendus. Verum quia hac præscriptio est contra jus, eique jus resistit, requiritur ad eam, ut prescribens præter 40. annorum possessionem eum percipiendi habuerit legitimum titulum & bonam fidem, vel sine titulo possederit per tempus, cuius non exstat memoria. Abb. *in c. 13. b. t. n. 5.* Pirk. *b. t. n. 18.*

2. **R**esp. Ad secundum: è contra census ab initio impositus per prescriptiōnem extingui potest, non obstante, quod census solvi debitus principi in recognitionem supream domini, non secus ac ipsa subjectio ei debita præscribi contra eum non potest *juxta l. 6. c. de prescript. 30. vel 40. annor.* cùm aliud sit in censi debito inferiori v.g. Ecclesia aut patro- ut Abb. *l. c. n. 6.* Pirk. *l. c.* Quin & census hic legitime ab initio impositus, legitimam præscriptione sublatius, non potest ab Episcopo de novo imponi, nisi ex justa causa. *idem.*

Quest. 942. Census cathedralicus seu Cathedralicum quid sit, quandonam, seu ubi, à quibus petendum. Num adhuc in usu, in ejus exactiōne & solutione qualiter attendenda consuetudo.

Resp. Ad singula hæc responsum à me ad lib. I. *decretal. q. 855. n. 4.* quæ videri poterunt. Ut etiam quæ aliquantò fusiū de his habet Reiffenst. *h. t.*

*à n. 10. ac præcipiè quæ habet n. 16. ubi, quod, licet quantitas cathedralici per consuetudinem augeri & minui, non tamen per eam aut præscriptione omnino tolli possit obligatio solvendi cathedralici, prout tenet citati ab eo Abb. *inc. 7. de donat. n. 7.* Barbos. *de off. & poreft. Episc. aleg. 86. n. 44. & l. 3. juris Eccles. c. 20. à n. 5.* Piaces. *p. 2. o. 2. a. 2. n. 11.* ex ea ratione, quod cathedralicum principaliter detur in honorem cathedralæ & signum subjectionis, contra quam saltem ex toto præscriptio non currit, nec consuetudo juxta c. 12. *de prescript. & Arg. can. nullariatione. 8. dis. 93. ne.* ut *ibidem*, quis Acephalus, id est, sine capite sit. Quod ipsum tamen limitari ait à Barb. *l. c.* in casu, quo concurrevit tempus immemorale, cùm consuetudo immemorialis æquivaleat privilegio, juxta c. *super quibusdam. de V. S.**

Quest. 943. In qua moneta solvendus census?

Resp. de hoc videnda, quæ supra ad tit. *de solitionib. quest. 527.* dicta hæc enim quæ ibi dicta ingenere de pensione & censu pecuniariorum, hic quoque locum habent de censu ab Ecclesiis aliisque locis Episcopo alterivè Prælato vel etiam patrono pendendo. videri quoque possunt, quæ desuper habet fusè Pirk. *b. t. à n. 21. adn. 36.*

Quest. 944. An ex annua præstatione census facta Episcopo ab aliqua Ecclesia vel monasterio recte colligatur & probetur ejusdem subiectio, & quomodo census peti & probari debeat.

1. **R**esp. Ad primum: Ex sola annua solutione censu hæc subiectio Ecclesiæ, Monasterii, beneficii inferi aut colligi nequit, nisi in solutione expressum fuerit, eam fieri ratione subjectionis, vel id ipsum ex circumstantiis loci, temporis, personarum rationabiliter præsumatur. Ut si quis eodem loco, tempore ac modo, quo alii subditi censem solvat, tunc enim tributum seu censu est signum subjectionis, & solutionem aliás indeterminatam ad id determinat. Abb. *in c. ult. de caus. poss. & prop. n. 4.* Laym. *ibid. n. 6.* Tusch. *V. censu. concl. 190. n. 1. & 2.* Pirk. *b. t. n. 2.* Arg. *c. 31. b. t.* dum etiam aliás ex aliis causis actitulis annuis censu solvi possit v.g. in signum libertatis seu exemptionis à jurisdictione Episcopi à papa obtentæ *juxta c. 8. de privileg.* vel in signum protectionis vel advocatiæ sub quam Ecclesia recepta est à papa. ut Host. *in sum. b. t. n. 2.* *juxta cit. c. 8.* vel in signum fundationis ac reservati juris patronatus citra aliam subjectionem *juxta c. 35. de jure patron.* vel denique, quia census ex conventione alia reservatus.

2. **R**esp. Ad secundum primò petens censem tanquam sibi debitum, exprimere debet rationem seu causam, ob quam sibi debeatur, cum census cuius causa ignoratur, non est ex obligatione solvendus. *juxta c. 5. b. t.* allegando autem & probando, dum agitur in judicio petitorio super jure solvendi census, annuam præstationem illius per tempus, cuius initii memoria non exstat, alium titulum ve' causam legitimam allegare necesse non habet actor, cùm talis temporis cursus habeat vim tituli & inducat præsumptionem, quod ex legitima causa census inductus fuerit, ita *juxta l. 33. §. aqua dulcis ff. de aqua quotid.* Abb. *in c. ult. de caus. poss. & prop. n. 7.* Covar. *in reg. possessor. p. 2. §. 4. n. 4.* Pirk. *b. t. n. 4.* nisi tamen ut idem cum Mascal. *de probat. concl. 279.* *n. 16.* ex circumstantiis appareat, factam solutionem citra obligationem v.g. Dum facta semper cum pro- testa-